

מנהל החברה הממשלתית לשיקום המלאכה (משמאל)

שותף בחברה פרטית המתחרה בה

המנהל שיקם את עצמו

בונים על ארבעה הדונמים הנותרים. עם גבור התלונות על טיב הבנייה, החלו בעלי המלאכה שואלים מה בדיוק עושה יהודה פדן בחברת צהר. השאלה היתה במקומה, כיוון שהחברה הממשלתית שהוא מנהל לא הצליחה למכור את המיכנים שלה, בידה מלאי מוכן של 5000 מטרים בנויים והיא נכנסה כבר להתחייבויות של 19 מיליון על חשבון מיכנים שתקים בקרוב.

מה נעשה

בקרע?

ל"מנת לראות את הדברים בעצמי, טיפנתי למישרי החברה לשיקום המלאכה בתל-אביב, השוכנים בקומה הרביעית בבית בנק-טפחות ברחוב החשמו"ר נאמ 123. דיברתי עם מזכירתי של המנהל פדן, ואמרתי כי אני מתעניין ברכישת אולם במרכז לעיבוד-שבבי. היא אמרה כי פדן מטפל בכך, וקבעה לי פגישה עימו. באתי לפגישה, והצגתי עצמי כבעל-מלאכה מהמבוקש להרחיב את עיסקו. פדן שלף ממגירת שולחן-העבודה שלו תיקים ובהם מפות ותצלומים של האולמות הפנויים, ברמז לעיבוד-שבבי, הציע לי כמה הצעות. שאלתי אותו אם לא עדיף לרכוש שטח בשדירות הרציון. הוא חיך בביטול, ו"השיב כי במרכז לעיבוד-שבבי הגישה לי מקום קלה הרבה יותר, וגם האולמות יותר טובים. שאלתי מיהו היום והאחראי למר"כ, והוא היפנה אותי ליהושע כץ, ראש ענף המתכת של ההתאחדות.

לחברי ההתאחדות, אולם חלקים נכבדים מהם נמכרו והוחכרו לאחרים, כמו למישר רד"הביטחון, למשל. כאשר קיבלו בעלי-המלאכה, בשנת 1972, מיכנים מיהושע כץ מהנהלת ההתאחדות, בהם נתבקשו לשלם מראש תמורת קבלת שטחים, לא שמו לב כי את חוזה-המכר עשו לא עם חברת צהר, שם צהר, שראשיה אלא עם הקבלנים סטולר ואגושביץ. גם התערבותו של יהודה פדן בנושא לא הפליאה אותם. ככלות הכל, הוא מנהל את החברה הממשלתית לשיקום המלאכה, המממנת ובונה עשרות-אלפי מטרים של אולמות בשדירות הרציון בתל-אביב, וקונה מיגר רשים במקומות אחרים להקמת אולמות נוספים. אולם כאשר החלו הצרות פוקדות את הקונים, החלו שמים ליבם גם לקטנות הצרות החלו בעניין הטלפון. בעל-מלאכה כה בלי טלפון חשוב כמת. כאשר שילמו תמורת השטחים, שילמו גם נוסף ל-700 לירות למטר בנוי, סך של 1000 לירות תמורת התקנת טלפון. כאשר הושלמו ה"מיכנים וטרם הותקנו בהם טלפונים, שילמו עוד רכבות לירות כדי להתקין צנרת מ"כית, גם אז לא הונחו קווים, והדואר טוען היום כי הקבלנים שכחו להכניס צינורות מסתעפים לבניינים, ולכן לא ניתן להניח קווי-טלפון.

המיכנים שהוקמו כבר, גדולים ביותר. מדובר בשני מיכנים בני 17 אלף מטר בנוי, ועוד מיכנה חד קומתי בן 6000 מטר. מיכנים אלה הוקמו על 14 דונם, ועתה

מאת יגאל לביב

צות להתאחדות בעלי המלאכה, 18 דונם באזור היקר מסו של חולון-אזור, נחה לפניו בקשת ההתאחדות כי הקרקע תימסר לחברה-בת שלה בשם שיפוד, שתבנה עליו מרכז לעיבוד שבבי עבור מאות החברים. כיום נמצא המרכז בין גבעות כורכר, מכיל עשרות אלפי מטרים בנויים שחלקם נמכר

החברה לשיקום המלאכה, הודעת למנהלה, יהודה פדן, כי עליו להתפטר מתפקידו או למכור את מניותיו בחברה הפרטית שלו. הצהיר לפני משה מן, מנכ"ל בנק טפחות, שהוא יושב-ראש מ"כ צהר-המנהלים של החברה לשיקום המלאכה. אך למרות הוראה זו של מן, ממשיך פדן לעסוק במרץ רב בענייני החברה הפרטית

שמות המנויים כחובותיהם ותאריכים	
1. חברת משפחת אריה	אריה פדן, 18.12.71
2. משה סטולר	10.12.71
3. פונדל-1000	10.12.71
הל-אביב 1000	10.12.71
ד. נאמ-123	10.12.71

הצוהר לעושר

חתימות בעלי-המניות והמנהלים של חברת צהר, הבונה מיכנים-מלאכה על שטח שנתן מינהל-מקרקעי-ישראל להתאחדות בעלי-המלאכה. חתומים אריה אגושביץ, משה סטולר ויהודה פדן.

מלאכה, שקיו לקבל מקום נאות לעבודתם וזכו לצרות צרורות, מאחר שהבונים לא עמדו בהתחייבויותיהם. למרות ששילמו מראש תמורת התקנת טלפונים, לא נעשה הדבר עד עצם היום הזה.

לירות הכניס עד כה האובייקט בעלי

האובייקט: 50 מיליון

שיזמו פדן, סטולר ואגושביץ. את הכספים שילמו מאות בעלי

שלו, הבונה מיכנים-מלאכה ב-50 מיליון לירות באזור התעשייה של חולון-אזור, ומתחרה בחברה לשיקום המלאכה הממלכתית שאותה מנהל אותו פדן עצמו. פרשה מדהימה זו של כפילות, שבה עוסק מנהל חברה ממשלתית בעסקים פרטיים באותו תחום, נחשפת עתה לראשונה. במרכז הפרשה: דמותו של יהודה פדן, המנהל שהתקשר עם שני קבלנים פרטיים, אריה אגושביץ ומשה סטולר, ויחד איתם הקים חברה פרטית בשם צהר. חברה זו קיבלה לידה מהתאחדות בעלי המלאכה 18 דונם קרקע שמינהל-מקרקעי-ישראל נתן להתאחדות בעלי המלאכה, כדי שתבנה עליהם מרכז לעיבוד שבבי עבור חבריה. שלישיית פדן, בקגוניה עם ראשי ההתיאחדות, הפכה את הפרויקט עסק פרטי נושא ריווח-יעתק, תוך הונאת מאות בעלי-המלאכה שהאמינו כי מדובר בעסק של ההתאחדות, והשקיעו ברכישת מיכנים. כאשר הורה מינהל-מקרקעי-ישראל להק

אל כץ פניתי כעיתונאי. שאלתי לגבי המרכז לעיבוד-שבבי. כץ סיפר כי התאחדות בעלי-המלאכה חכרה שטח של 18 דונם מינהל-מקרקעי-ישראל עבור חברה-בת שלה בשם שיפוד, שכל מניותיה בידי ההתאחדות בעלי-המלאכה. ההתאחדות הפ"י צה חוזרים בין חבריה, והציעה להם לרכוש שטחים במרכז לעיבוד-שבבי שהוא מיועד של ההתאחדות. כך גם הוצג הדבר ל"מינהל-מקרקעי-ישראל, שנתן את הקרקע לחברה של ההתאחדות עבור חברי ההתיאחדות. והנה, כץ אישר כי חברת שיפוד חתמה חוזה, שלפיו מסרה את הקרקע ואת הפרויקט כולו לחברה בשם צהר. בעליה של צהר, טוען כץ, הם משה סטולר ואריה

החברה כ-200 אלף לירות. למרות שהחברה כושלת וצוברת הפסדים ולווה כספים כדי לחזיק מעמד, פדן גם נטע לחייל יחד עם חבר מועצת-המנהלים, עוזי ורדייזר, על חשבון החברה.

זהו קטע ממאמר של החברה לשיקום המלאכה שאותה מנהל פדן. פדן חילוה לעצמו מכספי

המנהל מלווה לעצמו